

κοκκίνισι πιὸ ἔπειτα ἂν δὲν γίνονταν αὐτό, ποὺ τὴν ἔκαμε καὶ νὰ τρέμη λίγο. Μιὰ νύχτα ποὺ ὁ ἀδερφός της γκρίνιαζε σὰ σκυλί, πετάχτηκε δλόγδυμνη ἢ γυναικα μετὶ τὸ ρόδο τὸ ἀργυρό, κ' ἔκλεισε τὴν πόρτα γιὰ νὰ μὴν ἀκούῃ τὰ γκρινιάσματα τῆς τοῦ ἀδερφοῦ. Καὶ ἡ Κοκκινότριχα συλλογίστηκε κείνη τὴν ἴδια στιγμὴ: Γδυμνὴ στὴν κάμαρα τοῦ πατέρα τοῦ Μάρπα, γιατί; Καὶ γιὰτὶ κατάλαβε τότες. Μὰ δὲν κοκκίνισε μόνο, μὰ ἔτρεμε καὶ λίγο γιὰ κίμποσι ὥρα· ὅχι ἀπὸ θυμὸ βέβαια. Ἀλλὰ ἀπὸ κάτι ἄλλο ποὺ ντρεπόμαστε νὰ σᾶς τὸ ποῦμε μὰ καὶ δὲν πειράζει γιατί θὰ τὸ καταλάβετε καὶ σεῖς, ἀφοῦ ἡ Κοκκινότριχα περάσανε πιὰ κίμποσα χρόνια ποὺ εἴτανε μικρὸ κορίτσι καὶ τὸ κορμὶ της δὲν μπορούσε διὰ νὰ πῇ κανεὶς πὼς δὲν εἴτανε σὰν τὸ κορμὶ τῆς γυναικας ποὺ τὸ εἶχε ἔτσι ἄσπρο καὶ ζεστό· εἴτανε τὸ ἴδιο, μόνο ποὺ τῆς γυναικας εἴτανε πιὸ φουσκωτό. καὶ βέβαια μ' ὅλο τὸ δίκαιο, ἀφοῦ ἡ γυναικα αὐτὴ κοιμότανε χρόνια τώρα δλόγδυμνη στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα της τοῦ Μάρπα. Μ' αὐτὰ ὁμοροῦμε φτιάχνουν καὶ παραφτιάχνουν μάλιστα, γιὰ νὰ καταλάβετε γιατίς ἔτρεμε.

Κ' εἴτανε πολὺ ἄσπρο τὸ κορμὶ τῆς γυναικας, καὶ θάτανε καὶ ζεστό, γιατί καὶ τὸ σκέπαζε καλά, καὶ τὸ φιλάγε πολὺ, συλλογίζονταν ἡ Κοκκινότριχα, ὁμοροῦμε πὼς πολὺ ἄσκημα ἔκαμνε ἡ Κοκκινότριχα νὰ σκέφτεται γιὰ γδυμνὰ κορμιά καὶ ζεστά, ἀφοῦ τῆς ἀκόμη κορίτσι καὶ δὲν εἶχε ἀγαπητικό. Καλὰ ποὺ δὲ συλλογίστηκε καὶ τὸ κορμὶ τοῦ Καταστροφάλλη τοῦ γείτονα, θὰ μοῦ πῆτε. Μὰ τότες θάτανε δλωσδιόλου ἄμυαλη ἡ Κοκκινότριχα ποῦτ' ἔκανε πολλὴ πονόφυχη.

Καὶ κοιμοίντανε καὶ ὁνειρευότανε ἕστερα πὼς σήκωνε τὰ κόκκινα μαλλιά της μιὰ ὁμορφὴ γυναικα πιὸ ὁμορφὴ καὶ ἀπὸ τὴ γυναικα ποὺ εἶχε τὴ φωνὴ τὴ θλιμμένη καὶ τὸ δαχτυλίδι μετὶ τὴν ἀστραφτερὴ πέτρα, καὶ τῆς τὰ σήκωνε ἀψηλὰ τὰ κόκκινα αὐτὰ μαλλιά της μετὰ τὰ ντελικάτα δάχτυλά της ποὺ μοιάζαν τὸ κερί καὶ τᾶκοβε ἕστερα μ' ἓνα χρυσὸ ψαλιδάκι ἐπάνω στὰ ξερὰ δέντρα κομματάκια, κομματάκια, κομματάκια, στὴ λίμνη σὰν γκρίνιαζε τὰ δέντρα.

Τί παράξενο ὄνειρο! Μὰ νὰ τέτοια ὄνειρα βλέπουνε ὅσοι συλλογίζονται γδυμνὰ κορμιά ἄσπρα καὶ λαιμόνε ὅλο ἀπὸ γάλα, ὅταν εἶναι κορίτσια ἀκόμα καὶ δὲν ἔχουνε κανένα νέο ἀγαπητικό.

(Στᾶλλο φύλλο τελιώνει)

ΖΗΝΩΝ ΛΕΦΑΚΗΣ

## Ο "ΝΟΥΜΑΣ",

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΠΗΠΟΚΡΑΤΗ, ἀρ. 11, ΑΘΗΝΑ.

**Συντρομὴ χρονιάτικη:** Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 <sup>1</sup>/<sub>2</sub>. — Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συντρομές (3 δρ. τὴν τρίμην). — Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἂν δὲ στείλει μπροστὰ τὴ συντρομὴ του.

**20 λεπτὰ τὸ φύλλο, 20.** — Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμὴ.

**Βρίσκεται** στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες στὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

## ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

**ΚΑΙ ΥΠΟΜΟΝΗ—ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΙ — ΕΞΟΔΟ ΔΙΧΩΣ ΦΟΡΟΥΣ—ΚΛΕΦΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΕΣ—ΕΝΑΣ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΟΣ.**

**ΟΛΑ** ὅσα μᾶς ζήτησε ὁ Βενιζέλος τοῦ τὸ δώσαμε μ' ἀπλοχεριά. Τὴν ἀγάπη μας, τὴν ἐμπιστοσύνη μας, ἀκόμα καὶ τοὺς συνεργάτες ποὺ μᾶς ζήτησε, ἀφοῦ στὶς προχτεσινὲς ἐκλογὲς ἀλάκαιοι νομοὶ ψηφίσανε στὰ στραβά τοὺς Κυβερνητικοὺς συνδυασμούς. μὴ βλέποντας πρὸς ὅσα, μὰ μοναχὰ τὴν "Αγκυρα"—τὸ ἐκλογικὸ σύμβολό του.

Ἦρθε λοιπὸν τώρα καὶ ἡ δικὴ μας ἡ ἀράδα νὰν τοῦ ζητήσουμε κάτι. Νὰν τοῦ ζητήσουμε δηλ. τὴν "Ανόρθωση" ποὺ μᾶς ἔταξε. "Ὅχι τὴ λέξη καὶ τὴν ἀφαιρεμένη ἔννοια, μὰ τὸ πρᾶμα. Ἀνόρθωση πραγματικὴ, ἀληθινή, ποὺ νὰ φαίνεται, ποὺ νὰ πιάνεται.

**Δύσκολη δουλιὰ**—τὸ ξέρουμε. Δουλιὰ ποὺ γιὰ νὰ γίνῃ δὲ σώνῃ μοναχὰ ἡ καλὴ θέληση καὶ τὸ δυνατό χέρι, μὰ χρειάζεται καὶ καιρὸς. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰν τοῦ δώσουμε καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα· τὴν ὑπομονὴν μας.

Ὅστε μὲ γιατροσόφια ὅστε μὲ θάματα θὰ γίνῃ ἡ Ἀνόρθωση. Νά, τί πρέπει νὰ καλοχωνέψουμε.

ΣΤΗΝ καινούρια Βουλὴ μπορεῖ νὰ ἔχουμε καὶ καθαρὸ σοσιαλιστικὸ κόμμα. Ὁ Παπαναστασίου, ὁ Κουτούπης, ὁ Λυμπερόπουλος, ὁ Πετμεζᾶς, ὁ Ἀραβαντινὸς (κρίμα ποὺ ἔμεινε ζῆς ὁ Κ. Τριανταφυλλόπουλος) καὶ οὐκ ὅχι ἄλλοι τῆς «Κοινωνιολογικῆς Ἐταιρίας» πετύχανε στὶς τελευταῖες ἐκλογές.

Ἐφτά ἔχον λοιπὸ γιὰ τὴν ἀρχὴ εἶναι ἀρκετοὶ νὰ ποτελέσουν ἓνα κόμμα ποῦχει μάλιστα κ' ἔτοιμο ἓνα τόσο μελετημένον πολιτικὸ πρόγραμμα, καθὼς τὸ εἶδατε στὰ τελευταῖα φύλλα τοῦ «Νουμά».

ΔΝ κυνηγηθῶν ἔτσι, καθὼς κυνηγιόταν, οἱ διάφοροι ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ διάφοροι ὑπάλληλοι ποὺ κατακλῆψανε τὸ δημόσιον παρὰ, θάχει τὸ Κράτος ἓνα καινούριον ἔσοδον σημαντικὸ εἶχως νὰ μᾶς φορτώσῃ καινούριους φόρους στὴ ράχη μας.